38STE JAARGANG No. 8144 ZATERDAG 21 APRIL 1951 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aru ba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3556.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur : Ad. Versney.

Mac Arthur met stafchefs volgende week voor Commissie van Congres

Washington — Na zijn toespraak tot het Congres zou MacArthur Donderdag een bijeenkomst hebben met de Amerikaanse Vereniging van Krantenredacteuren. Hij besloot korte tijd te rusten en viel in slaap. Kolonel Bunker, de assistent van MacArthur, besloot hem niet te storen. MacArthur werd bijna vijf uur te laat wakker. De meeste redacteuren waren weggegaan om te dineren, maar ongeveer 100 konden worden bereikt en kwamen MacArthur de hand schudden.

De commissies van het Congres bereiden zich voor om de verklaring van MacArthur te onderzoeken, dat de gezamenlijke stafchefs in de Verenigde Staten het eens waren met zijn zienswijze, hoe een overwinning op de Chinese communisten zou kunnen behaald worden. MacArthur, de gezamenlijke stafchefs en Marshall zullen volgende week voor een commissie van het Congres moeten verschijnen om hun zienswijze te geven over de toestand in het Verre Oosten. Naar in Washington verluidt, zou MacArthurs emotionele rede in het Congres waarschijnlijk een aantal nieuwe aanhangers voor de pro-MacArthur-oproep van de Republikeinse Partij hebben verworven. Waarnemers stellen na de rede van MacArthur de vraag, hoe groot in werkelijkheid het meningsverschil tussen de Amerikaanse generale staf en Truman was en of Truman de militaire inzichten van MacArthur over de beste manier om het conflict in Korea te beëindigen billijkt.

In welingelichte kringen wordt opgemerkt, dat Marshall en Bradley steeds voor begrenzing van het conflict in Korea zijn geweest. De Amerikaanse kranten hebben veel lofwaardigs gevonden in MacArthurs rede, maar vele bleven critisch tegenover zijn doelstellingen. Officieel wilden de diplomaten der Verenigde Naties geen commentaar geven. Maar niet officieel verklaarden de meesten tegenstander te zijn van de door MacArthur uitgestippelde Aziatische politiek.

Donderdagavond heeft Bradley verklaard, dat de kwestie van MacArthurs ontslag „in de eerste plaats een politieke kwestie" was. Hij weigerde enig commentaar op MacArthurs rede te geven.

Zeven en een half millioen mensen juichten Mac Arthur in New York toe.

De ontvangst van „Lindy" en „Ike" was er niets bij.

New York — MacArthur heeft Vrijdagochtend een triomftocht door New York gemaakt. Hij zat in een open auto, gevolgd door 49 andere auto's en vele andere voertuigen. De rit was 40 km. lang. Naar schatting 7½ millioen mensen stonden vele rijen dik langs de route en juichten stormachtig. Een regen van confetti daalde op de stoet neer. Onder de belangstellenden waren ook de Hertog en de Hertogin van Windsor.

De stoet vertrok van het Waldorf Astoria Hotel, op welks dak naast de Amerikaanse vlag ook woei de vlag met MacArthurs vijf sterren. Alle gebouwen langs de route waren met vlaggen versierd. De politie had dikwijls moeite om de menigte in bedwang te houden. Voor winkel-etalages waren spandoeken aangebracht met „Welkom thuis, MacArthur". Ongeveer 70.000 schoolkinderen stonden langs de weg. Op de hoek van de Avenue of the America's stonden 32 Venezolaanse cadetten bij het passeren van MacArthur stram in de houding. In het district van de kledingmagazijnen was de confettiregen vervangen door guirlandes van zijden linten langs de gevels.

Ter vergelijking diene, dat bij de intocht van Charles Lindbergh in 1927 na diens Oceaanvlucht en van Eisenhower in 1945 na zijn terugkeer uit Europa vier millioen mensen op de been waren.

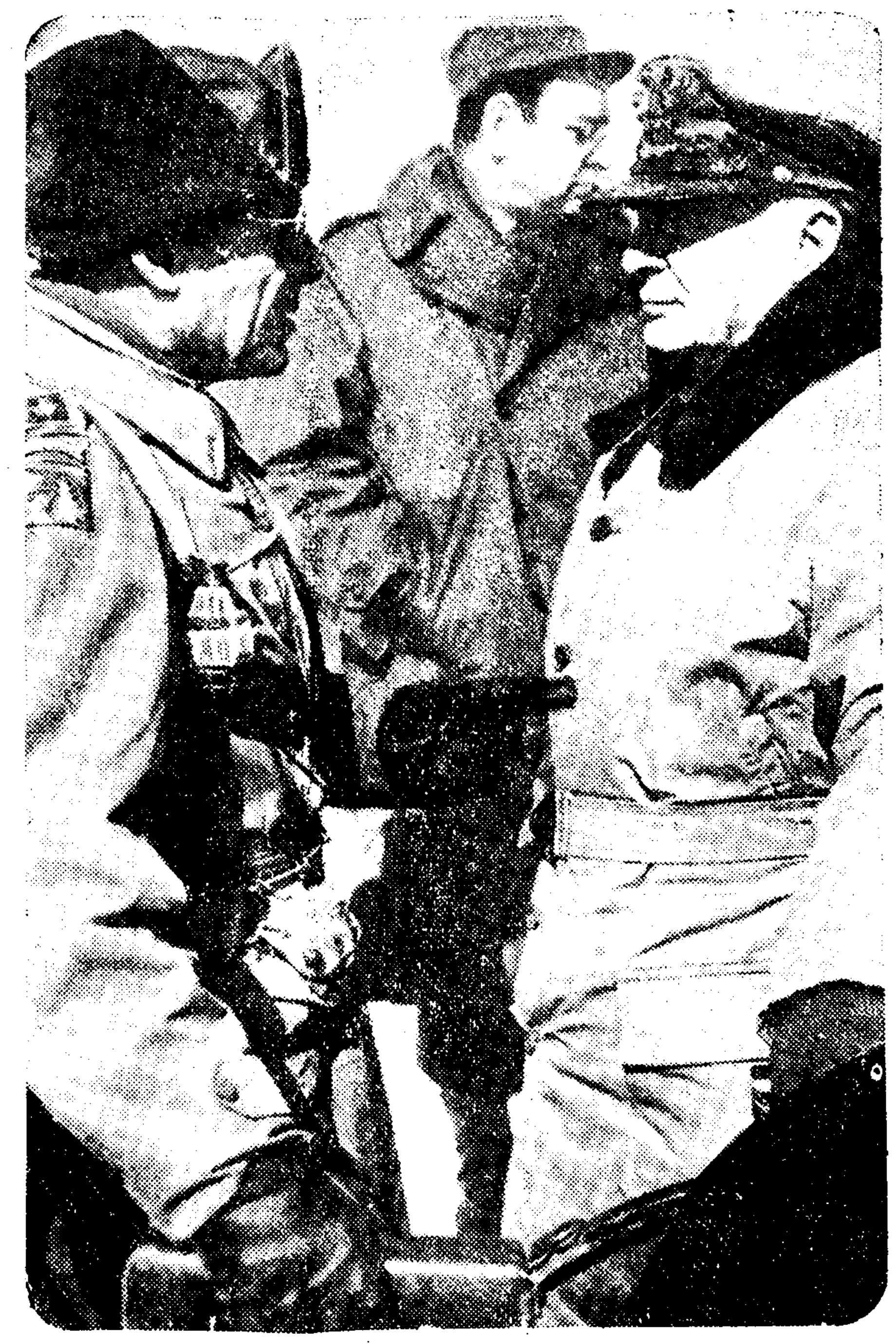
De schepen in de haven loeiden met hun sirenes.

Tijdens de rit ging MacArthur op de achterkant van zijn auto zitten en zijn achter hem rijdende echtgenote en zoontje deden dat eveneens. MacArthur salueerde van tijd tot tijd of zwaaide met zijn pet ter beantwoording van de donderende toejuichingen. Het stadhuis was het eindpunt van de rit; hier werd MacArthur officieel ontvangen. Vijf en tachtig duizend personen zaten of stonden op de tribunes en het plein voor het stadhuis. De toejuichingen bereikten een hoogtepunt, toen MacArthur, vergezeld van burgemeester Impellitteri en onder de tonen van „The Star Spangled Banner", de speciale tribune betrad.

MacArthur dankte in een korte toespraak en zeide, dat het veeltalige New York een levend voorbeeld is van de geschiktheid der rassen om met elkaar te leven. „Ik kom juist van een gebied", zo zeide hij. „waar een ander voorbeeld van deze aard gegeven wordt en mannen van verschillende landaard schouder aan schouder hetzelfde gevaar bestrijden." MacArthur zeide tot slot: „Dit is Amerika en met Gods hulp zullen wij het Amerikaans houden."

Burgemeester Impellitteri verwelkomde MacArthur „als laatste van onze oorlogsleiders, die naar huis is teruggekeerd", hij prees zijn staat van dienst en wijs beleid in Japan, waardoor „voormalige vijanden onze vrienden zijn geworden". De burgemeester bood MacArthur het ereburgerschap van de stad aan en verzocht hem toen te gaan staan, zeggende: „Het is moeilijk voor mij als voormalige telegrafist derde klasse om een generaal een order te geven." Hij overhandigde de oorkonde en de medaille.

Na zijn terugkeer gebruikte MacArthur in het Waldorf Astoria Hotel het noenmaal.

DE GAANDE EN KOMENDE MAN. — De twee personen die de laatste week in de wereldpers het meest genoemd werden: Generaal Douglas MacArthur, die door President Truman werd afgezet, en Luitenant Generaal Matheu Ridgway, die hem opvolgde. Hier werden zij tesamen tijdens een consultatie over de Koreaanse strijd gefotografeerd.

Britse patrouille trok Indjin over.

Tokio — Een grote Britse patrouille, voorafgegaan door Centuriontanks, is de Indjin overgestoken en ver in het gebied van de tegenstander doorgedrongen, waarbij slechts lichte tegenstand werd ondervonden.

Verder is het door agressieve patrouillegang van de Verbondenen op vele plaatsen aan het front tot botsingen gekomen. Volgens een communiqué van het achtste leger van heden werd de sterkste tegenstand ondervonden ten Zuiden van Tsjorwon, waarbij de Verbondenen een heuvel moesten prijsgeven. In alle andere sectoren wordt de opmars langzaam voortgezet onder steun van artillerie en vliegtuigen.

Amerikaanse missie naar Formosa.

Washington — Alhier is medegedeeld, dat een Amerikaanse militaire missie onder leiding van generaal-majoor Chase naar de Chinese nationalistische regering op Formosa zal gaan om de gebruikelijke militaire plichten te vervullen, voortvloeiende uit de militaire bijstand, die aan een vreemde mogendheid wordt verleend. Het plan hiertoe is reeds vele weken geleden opgekomen en is niet bedoeld om te helpen bij de voorbereiding van een aanval op het Chinese vasteland.

Sabotage in Malakka.

Singapore — Een woordvoerder der federale regering van Malakka heeft te Singapore medegedeeld, dat de Britse strijdkrachten in de afgelopen week zestig rebellen hebben gedood of gewond. Twintig burgers werden in deze periode door de opstandelingen om het leven gebracht.

De woordvoerder deelde voorts mede, dat de opstandelingen zich thans vooral toeleggen op het afbreuk doen aan de economie van Malakka. Zij steken stations, autobussen en vrachtauto's in brand, doen treinen ontsporen, snijden telefoondraden door, vernielen kostbare machinerieën en hakken duizenden rubberbomen om.

Indochina.

Saigon — Franse patrouilles hebben de opstandelingen van de Viet Minh gedwongen zich in Noordwest-Tonkin in Oostelijke richting terug te trekken, aldus legerkringen te Saigon.

Perzische olie.

Abadan — De Anglo-Iranian heeft in Abadan vlugschriften verspreid, waarin „bepaalde ondermijnende elementen en agitators" de schuld krijgen van de staking. Tevens wordt medegedeeld, dat de maatschappij besloten heeft gratificaties uit te keren aan alle arbeiders, die aan het werk gebleven zijn.

Washington — Donderdag zijn alhier de op 9 April begonnen besprekingen tussen Amerika en Engeland over de nationalisatie van de Perzische olie beëindigd. De autoriteiten weigerden mede te delen, of overeenkomsten bereikt zijn. Wel verklaart een officieel communiqué, dat de besprekingen voor de beide regeringen bevredigend zijn geweest. Naar verluidt, zouden de Amerikanen er bij Engeland op aangedrongen hebben te trachten een compromis te bereiken, waarbij Engeland de raffinaderijen zou blijven exploiteren en de winsten gelijkelijk met de Perzische regering zou delen.

NIEUW GRENSINCIDENT.

Damascus — Een Syrische militaire woordvoerder heeft Vrijdag verklaard, dat 100 Israelische soldaten het Arabische dorp Nockeib in de gedemilitariseerde zone tussen Syrië en Israël hebben aangevallen. De aanval werd na 90 minuten door de inwoners en de internationale politie afgeslagen, aldus de woordvoerder.

„Affrey" omgeslagen?

Londen. — De laatste theorie over de ramp van de „Affray" is, dat de boot bij het duiken is omgeslagen, waardoor de batterijen zijn leeggelopen en het dodelijke chloorgas zich door de boot zou hebben verspreid.

Londen. — Bij de Britse marine is men het er nu wel over eens, dat er nog één kans op de millioen bestaat om de opvarenden van de „Affray" te kunnen redden. Het zoeken zal evenwel nog vier dagen worden voortgezet.

Recht tot het hart

De behoefte die wij hebben aan de toegevendheid van anderen moest ons zelf toegevender maken.

het nieuws van vandaag

MacArthur heeft gesproken. Wat er in de pot pruttelde is er uitgekomen en wat er uitkwam kunnen we als volgt samenvatten.

1. MacArthur is van mening dat de Verenigde Staten, zowel op het Aziatische als Europese vasteland aan het communisme weerstand kunnen bieden. Zij, die de mening zijn toegedaan, dat dit op het ogenblik nog wel iets te hoog gemikt kon blijken, zijn defaitisten.

2. Formosa is een sleutelpositie van de Amerikaanse defensie gordel in de Pacific. Wordt die op dat punt doorbroken dan zijn Japan en de Philippijnen onverdedigbaar en zo zal men gedwongen zijn zich successievelijk terug te trekken tot op het Amerikaanse continent.

3. De agressie van China maakt het noodzakelijk de aanvankelijk defensieve houding van de Verbondenen in Korea op te geven. Hiertoe acht MacArthur wel luchtverkenningen boven Korea noodzakelijk, doch hij noemt geen bombardementen.

4. Degenen die op meer gematigde wijze dan MacArthur willen reageren tegen de communistische agressie in Korea voeren een sussings-politiek van concessies, welke volgens hem in nederlaag moet eindigen.

Behalve deze positieve punten, die zijn zienswijze, blijkens het verslag weergeven waren er nog enkele passages, die meer op het hart dan op het verstand werkten o.a. de vermelding van het feit, dat hij geen antwoord kon geven op de vraag van zijn soldaten, waarom ze alles weer verloren wat ze duur gewonnen hadden.

De eerste bewering moeten wij laten voor wat ze is. MacArthur zal dit beter weten dan wij en George Marshall zal dit beter weten dan MacArthur. Degenen, die dit in twijfel trekken, echter zonder meer als „defaitisten" te bestempelen, is een voortvarendheid, die beter de generaal dan de politicus past.

Het tweede argument lijkt ons het sterkste van alle die MacArthurs standpunt schragen. Het kan als een inconsequentie gezien worden, dat Amerika in verband met de Rode dreiging in Europa gebruik maakt van de diensten van Franco, maar voor die zelfde dreiging in het Verre Oosten de op zijn minst zo belangrijke diensten van de heel wat minder dictatoriale Tsjang Kai Sjek stelselmatig negeert.

Wat het derde punt betreft: bij de agressie van de rode

MacArthur

Koreanen verzeende MacArthur zich met de politieactie-politiek van de V.N., want hij aanvaarde de taak, die uit te voeren. Bij de agressie van de rode Chinezen in Korea acht hij die politiek inadequaat. De Koreanen bestreed hij op hun eigen terrein en overwon hen. Hij zal de Chinezen slechts kunnen overwinnen op hun eigen terrein. Deze gedachtengang impliceert natuurlijk, dat hij veel meer troepen en materiaal krijgt dan hij voor deze „Koreaanse" campagne heeft. Hij heeft daar ook herhaaldelijk om gevraagd maar kreeg, naar hij zei, te horen dat ze er niet waren.

Dit argument draait dus om de waarheid van dit antwoord. MacArthurs woorden impliceren, dat ze er wèl zijn. Doch ook dit is iets wat Marshall beter zal weten dan hij. Het maandenlange gevecht van de Administratie om 4 divisies naar het zwaar bedreigde Europa te kunnen sturen, geeft wel te denken.

Tenslotte wordt de V.N. politiek in Korea, die toch een effectief beteugelen is van de agressie ter plaatse een sussingspolitiek genoemd. Wij vinden, dat dit een niet erg gelukkige naam is voor wat in Korea gebeurt.

En die vraag van de soldaten, die MacArthur niet beantwoorden kon: waarom kon hij dit niet?

Moet voor het antwoord naar Washington gekeken worden? Of naar MacArthur die tot en de dag, dat dit offensief begon in de heilige overtuiging verkeerde, dat de Chinezen de Yalu niet zouden overschrijden?

Al bij al vinden wij, dat MacArthur zijn sprong in de ruimte gemaakt heeft van een niet al te stevige springplank.

Zijn zij vergeetachtig, of is er niets te vergeten ?

Parijs — Gromyko heeft Vrijdag verklaard, dat met de nieuwe Westelijke ontwerp-agenda voor de ministersconferentie noch als geheel noch in bijzonderheden eens te zijn en heeft een nieuwe formulering van het punt over de vredesverdragen ingediend, waarin geschrapt is de zinsnede over „vraagstukken betreffende denazificatie, democratisering en oorlogsmisdadigers".

Deze formulering komt nu overeen met het jongste Westelijke ontwerp. Gromyko herhaalde, de Duitse ontwapening als eerste punt te blijven wensen, alsmede vermelding van het Noord-Atlantische Pact en de Amerikaanse bases overzee. Op Gromyko's verklaring, dat het Russische standpunt inzake de voltooiing van het Oostenrijkse vredesverdrag reeds bekend gemaakt is, zeide de Amerikaan Jessup, dat hij zich dat niet kon herinneren. Ook de Franse en de Britse afgevaardigden zeiden dit, waarop Gromyko opmerkte: „Het geheugen van zelfs zes mensen kan tekort schieten". Gromyko achtte het tijdverspilling om het Russische standpunt te herhalen.

TWEE TANKBOTEN BOTSTEN

Mobile. — Zoals gemeld zijn in de Golf van Mexico, 320 km. ten Zuiden van Morgan City (Louisiana) twee tankboten in aanvaring gekomen, namelijk de 10.195 ton metende „Essa Greensboro" en de 17.060 ton metende „Esso Suez", beide van Amerikaanse nationaliteit. Beide schepen zijn in brand gevlogen. De „Greensboro" is later gezonken.

Van de 42 opvarenden van dit schip zijn vier door de tankboot „Esso New York" gered. De overigen zijn vermoedelijk om het leven gekomen. Twee verkoolde lijken zijn reeds door de „New York" geborgen. De „Suez" begaf zich na de botsing met een vaart van drie mijl per uur naar Galveston in Texas, hoewel het schip in brand stond.

Het schip seinde, dat de eerste stuurman gedood was en een aantal leden van de bemanning ernstige brandwonden had opgelopen. Vliegtuigen en schepen zijn ter assistentie vertrokken. Beide tankers zijn eigendom van de Standard Oil Company of New Jersey. De „Suez", die twee jaar geleden te water werd gelaten, heeft een capaciteit van 40 millioen liter.

Tegen discriminatie

Washington. — Dertien negers hebben een bezoek gebracht aan de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dean Acheson, en hem verzocht een neger te benoemen tot een van zijn medewerkers. Door deze benoeming zou de discriminatie tegen de negers, die ook in het State Department bestond, bestreden worden, zo verklaarde de deputatie. Acheson had beloofd het voorstel „grondig te bestuderen".

Londen. — De Britse kroningssteen is in een politie-auto uit Glasgow naar Westminster Abby teruggebracht. Tot nader order zal hij op een „geheime rustplaats" opgeborgen worden.

Dwang huwelijk tussen P. N. I. en Masjumi wekt weinig enthousiasme

Amsterdam. — Het „Algemeen Handelsblad" meldt, dat de ochtendbladen in Djakarta zich niet geestdriftig tonen over de nieuwe phase van de kabinetscrisis. „Pedoman" meent, dat de opdracht had moeten worden gewijzigd en aan de Masjumi had moeten komen.

„Merdeka" acht de kans van slagen aanwezig. „Soember" meent, dat de president te ver is gegaan door een dwanghuwelijk tussen de P.N.I. en de Masjumi te forceren. Het blad critiseert het veronachtzamen van de linkerzijde en vermoedt daarin buitenlandse druk. Dit laatste is echter door de minister van voorlichting tegenover Antara nadrukkelijk tegengesproken. „Keng Po" waarschuwt tegen ophoping van spanningen, waarvan een kleine minderheid gebruik zou kunnen maken. De correspondent acht het in dit verband belangwekkend, dat de tamelijk links georiënteerde „Soeara Rakiat" te Surabaja meent, dat de psychologische wens is bereikt en daarbij voorspelt, dat de linkse groeperingen de eerste Mei zullen aangrijpen als een gelegenheid om de politiek van afwachten en aanzien te verlaten en om de strijd om het lot van de arbeiders actiever te gaan vormen.

Rome is de zondenbok

Er was eens een Pausin!

Rome is de zondenbok, ook in onze zeer katholieke gemeenschap. Op het werk en bij meer zulke gelegenheden, die ampele kans tot babbelen bieden, worden heel wat koeien uit de sloot gehaald, soms nieuwe, maar bij voorkeur oude. En geen ervan is schoon. Daarvoor komen ze ook uit de sloot. Waarbij nog vermeld moet worden, dat ze speciaal uit de sloot gevist worden, om Rome vuil te maken.

Maar wie van al de katholieken, die luisteren, maakt Rome schoon? Niet kunnen? Of ... niet durven?

Dat eerste zullen wij trachten te verhelpen door wekelijks zo'n koe te wassen. En wat dan overblijft?

De vraag, of je een kerel bent of niet.

Ik zeg maar, dat een mens, hoe oud hij ook wordt, altijd graag naar sprookjes blijft luisteren. Zeker, als ze een beetje pikant zijn. Nou, het sprookje van die pausin is dat. Luistert U maar.

Er was eens een juffrouw — men zegt, dat ze te Mainz werd geboren — die altijd mannenkleren droeg. Niemand wist dus, dat ze eigenlijk stiekem een vrouw was. Ze studeerde in Athene, werd heel geleerd, kreeg later een mooie baan aan de Romeinse Curie en werd tenslotte paus gekozen. Toen deze geschiedenis bekend werd, pas twee eeuwen nadat zij als paus geregeerd zou hebben, had deze juffrouw nog geen naam. Later noemde men haar pausin Johanna. Anderen zeggen, dat ze Ghilberta heette of Agnes of Claucia. Iemand anders, die blijkbaar consequent doordacht op die mannenkleren, noemde haar Johannes Angelicus. Maar op een goede dag moest ze natuurlijk door de mand vallen. En dat gebeurde dan ook heel definitief. Weet u, hoe? Als pausin kreeg ze een kind. Nu zeggen sommigen, dat ze bij die bevalling stierf. Anderen vertellen, dat ze toen ter dood veroordeeld werd. U begrijpt, dat er nog veel meer over die juffrouw te vertellen is.

Nu is het beroerde, dat de geschiedenis met die juffrouw geen raad weet. Ze zou als paus geregeerd hebben ergens tussen 855 en 1087. Men zegt zelfs heel definitief tussen Leo IV en Benedictus III. Allerlei schrijvers hebben dit prompt van elkaar overgeschreven. Maar toen men de geschiedenis van de Pausen eens critisch ging bestuderen — en geloof maar, dat de anti-katholieke historici hard meegerekend hebben — bleek er in de rij van de Pausen nergens een plaatsje voor deze pausin over te schieten. Met het gevolg, dat het sprookje van pausin Johanna in de wetenschappelijke wereld, zowel onder katholieken als andersdenkenden, heeft afgedaan. Een hoogleraar uit Leiden, prof. Kist, heeft het sprookje de vorige eeuw nog eens opgehaald. Prof. Wansing diende hem in 1845 van antwoord, waardoor, zoals men toen zei, prof. Kist voorgoed „gekist" werd.

Maar het blijkt, dat sprookjes nog minder vergaan dan onkruid. Wie meent, dat je toch maar nooit kunt weten, neme b.v. de Regesta van Jaffé-Löwenfeld of een ander willekeurig betrouwbaar geschiedenisboek ter hand en overtuige zich zelf. De studie van prof. Wansing is in een bibliotheek ook nog wel te krijgen. Prof. Otten schreef eens over dit geval: „Protestantse en ongelovige geleerden halen over dit sprookje de schouders op. Antipapisten zullen er wel steeds aan blijven kluiven. Nu, ik gun ze die pret en wens ze een goede spijsvertering"!

Als U nog koeien tegenkomt, die U niet te wassen weet: stuur ze maar naar ons. De Redactie stroopt de mouwen al op.

NEDERLAND

REIS VAN PRINS BERNHARD

Buenos Aires. — Na zijn bezoek van een week aan Chili is Prins Bernhard Donderdag over de Andes naar Bariloche in het Argentijnse merendistriet gevlogen. Na een kort verblijf aldaar zal hij Bahia Blanca en de kolonie van Nederlandse landbouwers te Tres Arroyos bezoeken, Verwacht wordt, dat de Prins op 26 April naar Nederland vertrekt.

CURACAO

TWINTIG JAAR AMBACHTSSCHOOL

Een dezer dagen vierde de R. K. Ambachtsschool St Jozef haar 20-jarig bestaan. En dat precies op de dag, n.l. Vrijdag, waar in de Staten het vakonderwijs ter sprake werd gebracht, een merkwaardige coïncidentie.

SCHEEPVAARTBERICHTEN.

Argentina van La Havre, *Miranda* van P. Cabello naar Las Piedras, *Lara* van Las Piedras naar Coro, *Ojeka* naar Antwerpen, *Hestia* naar Le Havre, *Elouisa* naar La Guaira en *Stork* van Aruba.

AANKOMST VLIEGTUIG.

Het KLM vliegtuig, dat Donderdag van Hato opsteeg, landde gisteren 19.10 Ned. tijd op Schiphol.

W. LAMPE VICE-VOORZ. VAN DE REGERINGSRAAD

De heer W. Lampe is benoemd tot vice-voorzitter van de Regeringsraad.

HELPT ISRAEL.

In aansluiting op een elders in dit blad voorkomend artikel over de jeugdproblemen in Israël, deelt men ons mede, dat kleren, textiel, giften enz. voor de Israël jeugd van harte welkom zijn bij de volgende adressen: Mevr. H. Goudeket-Kats, Pietermaai 100. tel: 1744 en mej. H. Gomperts, p/a CPIM-Hotel, Dam Negropont.

BANKETBAKKERIJ KOOME

Op Pietermaaiweg 72 is gevestigd de banketbakkerij Koome, eeen nieuwe zaak en modern geoutilleerd bedrijf, welke producten levert,, waarvan de lekkerbek zegt, dat het naar meer smaakt.

Niet alleen gebak, taarten, suikerwerken en cakes, maar ook croquetten, koude schotels, salades enz. worden door deze zaak verzorgd. Het gedegen vakmanschap van de heer Koome staat borg voor prima kwaliteitsproducten. Wij wensen hem veel succes toe met zijn onderneming.

WEERSGESTELDHEID.

De min.. en max. en gemiddelde temperaturen waren 24.8°, 30.2° en 27.2° C, resp. 76.6° 86.4° en 81° F; de minimum windsnelheid was 8 knopen, max, 22 knopen, gemiddeld 15 knopen. De vochtigheid was 70%, er was geen neerslag.

IN HET KORT.

* Er waren drie lichte aanrijdingen. * Een bestuurster van een auto kantelde op de Janwé-Santa Rosa weg. Zij haalde links uit voor een konijntje, remde vervolgens, slipte ...... en kantelde. Konijntje ongedeerd, auto, lichte materiële schade.

DS MIETES SPREEKT OVER ZUIKERTUINFAIR.

Vanavond half negen spreekt ds J. Mietes voor de Curom over de Zuikertuinfair.

VERHOGING TELEFOONTARIEVEN UITGESTELD.

Naar men ons mededeelt, heeft het lid van de Regeringsraad, de heer Cecil L. Delvalle, besloten de aangekondigde verhoging van de telefoontarieven van 1 Mei te verschuiven naar 1 September.

De heer Delvalle wil zich eerst in deze materie inwerken, alvorens een beslissing te nemen.

ORANJEBAL.

Zoals gebruikelijk zal aan de vooravond van de verjaardag van H.M. de Koningin in de grote zaal van Sociëteit Asiento een Oranjebal gehouden worden. Aanvang 21 uur precies. Er zijn reeds twee goede bands geëngageerd. De zaal zal vrolijk versierd worden.

FILM

In **Cinelandia** draait dit weekend de film „Stromboli", waarover wij reeds schreven. Van een geheel ander genre is de film „Louisa", welke dit weekend draait in **Roxy**, een werkelijk zeer geslaagde, kostelijke en allergezelligste comedie, waarbij een grootmoeder, haar zoon, een architect en de baas van de zoon als tweede minnaar voor de „opoe" optreden. Een huwelijk zou in dit gecompliceerd geval nog de beste oplossing kunnen zijn, maar dat gebeurt niet. Iedereen staat een beetje onwennig tegenover het denkbeeld om op zo'n leeftijd nog zó gek te doen. Een gezellige film, die zeker een bezoek aan Roxy-theater waard is.

WEST-END

De „Outriders" is een cowboyfilm van een hogere genre, waarin Joel Mc Crea en Arlene Dahl de hoofdrol spelen. De charmante Arlene Dahl is onmisbaar in deze film. Overal is ze te vinden, Barry Sullivan, James Whitmore vertolken de bijrollen.

In het begin weet Joel, samen met Barry en James uit een gevangenkamp te vluchten en hebben na lang zwerven een verantwoordelijke taak gekregen. Ze moeten een karavaan, met goud beladen, veilig door een streek zien te leiden, waar Indianen en bandieten opereren. Er worden verschillende gevechten geleverd tegen de Indianen, doch door tussenkomst van Joel en zijn mannen blijft de karavaan behouden. Er is ook nog één danspartijtje, waarin Arlene toont wat ze kan. Deze film kenmerkt zich door actie en spanning en is de moeite van het zien waard.

R. T. C. besprekingen met Suriname in zicht ?

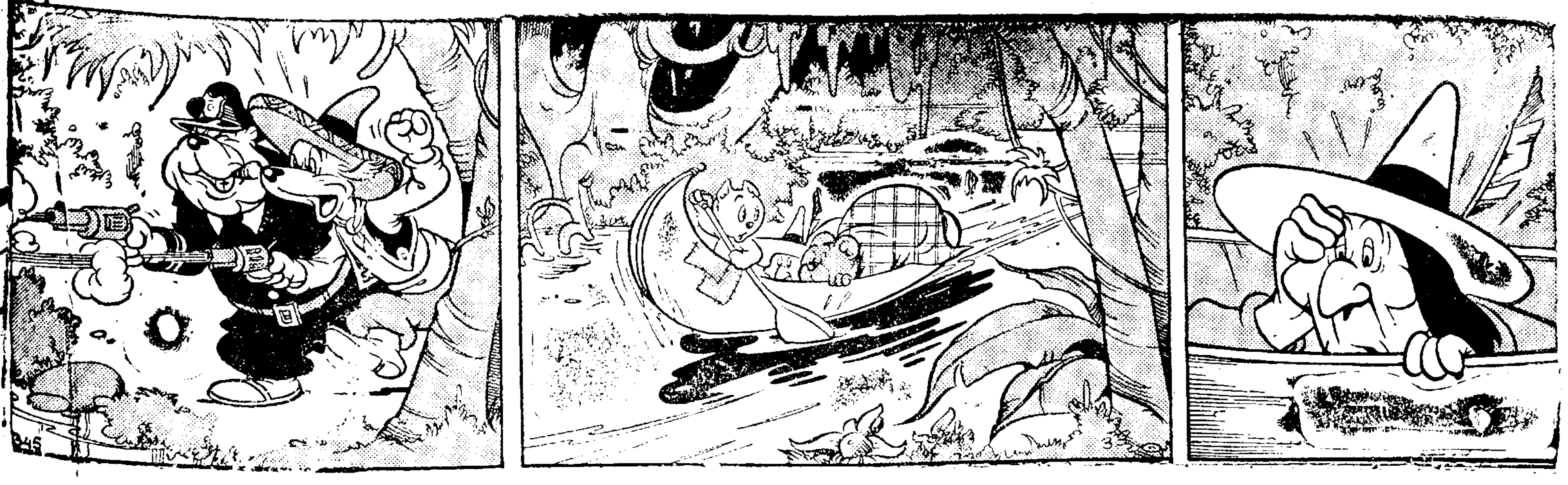
Begin 1950 hebben de Staten van de Ned. Antillen door tussenkomst van de Gouverneur ter vertrouwelijke kennisneming van de Nederlandse Regering toegezonden gekregen een „Schets voor een statuut regelende de status van Suriname en de Nederlandse Antillen in het Koninkrijk der Nederlanden" met toelichting, met verzoek van hun zienswijze te willen doen blijken, welk stuk vergezeld ging van een voor-ontwerp Rijksgrondwet van de Redactiecommissie uit de Conferentie Nederland - Suriname - Nederlandse Antillen met toelichting.

Naar vernomen, hebben omtrent deze stukken, die ook aan de Staten van Suriname zijn toegezonden, besprekingen tussen vertegenwoordigers van Suriname en de Nederlandse Regering plaats gevonden en zou hieromtrent bereids een advies van de Surinaamse Staten, vergezeld van een eigen voorstel, zijn uitgebracht.

Ten zeerste zouden de Staten van de Ned. Antillen het op prijs stellen te mogen vernemen of het vorenstaande juist is, en zo dit inderdaad het geval is, of het mogelijk zou zijn van de betreffende verslagen c.q. adviezen — zo nodig onder geheimhouding — een of meer afschriften te ontvangen ter oriëntering van de leden van de Staten der Nederlandse Antillen, die gaarne kennis zouden willen nemen van het standpunt terzake van de Surinaamse Volksvertegenwoordiging. Bestudering daarvan zal wellicht — mede met het oog op de later in het jaar te houden RTC — leiden tot de wens mondeling nader overleg te plegen, waartoe een delegatie van hier afgevaardigd zou kunnen worden ter eventuele bepaling van een gemeenschappelijk standpunt. Aldus schreef Mr I. C. Debrot aan de Voorz. v.d. Staten in Suriname.

Wij tekenen hierbij aan dat het vreemd aandoet, dat schrijven van voorzitter tot voorzitter onder de „ingekomen stukken" figureert van de agenda van de Staten van Suriname.

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

...er en Hieper zagen tot hun grote ontzetting, dat Tom Poes ...eddel greep en de cano de andere kant opstuurde. Heer ...el en de indiaan waren nog even zichtbaar, maar toen ver... ...n ze spartelend op de bodem van het wankele vaartuig.

...gaan verkeerd!" riep Hieper. „Ze begrijpen niet wat je wilt ...begrijpen het bèst!" snauwde Super. „Ze vluchten, ézel! ...dan toch."

...per gehoorzaamde. De knallen van de beide revolvers galm... ...oor het woud en blauwe wolkjes walmden omhoog.

...ák schieten!" beval Super, al knallend.

...doe mijn best, baas!" protesteerde Hieper. „Maar dat bootje ...gt zo! Als ze maar even stil gingen liggen!"

...dat was nu net wat ze **niet** deden. Tom Poes pagaaide alsof hij nooit anders gedaan had. De kogels flotèn hem om de oren en bij ieder schot jammerde heer Ollie zachtjes.

„Ik lig hier gevaarlijk!" klaagde hij. „Ze zullen me raken, Tom Poes! Ik wil uitstappen! Ik houd hier niet van, dat weet je toch? Tom Poes!"

Maar Tom Poes stoorde zich nergens aan. Geholpen door de stroom raakte de cano steeds verder van Super en Hieper verwijderd en na een korte tijd hield het schieten op. Toen stak de indiaan zijn hoofd boven de cano uit en keek bezorgd rond.

„Varen verkeerd!" mompelde hij. „Gaat niet goed!"

„Het gaat bèst!" zei Tom Poes. „Wat mankeert er aan?"

„We naderen Donderwater!" legde de roodhuid uit. „Groot gevaar!"

...EZONDEN

(...verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

De tragiek van de jeugd in Israel

...schien heeft U, iets gehoord of gelezen van de voordracht, ...evrouw Dina Werth onlangs hier in Curaçao gehouden ...in de Club Curaçao.

...betwijfel echter of.... tot U doorgedrongen is de noodkreet, ...momenteel vanuit Israël tot de gehele beschaafde wereld ...

...noodkreet om hulp, omdat men zelfs in dat land, waar ...toch heus niet bij de pakken neerzit, waar men de proble... ...durft aanpakken en waar het woord „onmogelijk" practisch ...geworden is, zich voor problemen geplaatst ziet, die zelfs ...landen onoverkomelijke moeilijkheden zouden bieden.

...t is het vraagstuk van de ...uizenden kinderen, die als ...nophoudelijke stroom van ...elijk leed en menselijke el... Israël binnenvloeien. Kin... die zowel lichamelijk als ...elijk in de meest deplorabe... ...stand verkeren, die geen ou... meer hebben, die niet we... ...wat ouderliefde is, die wel ...omen op de hoogte zijn van ...praktijken en de techniek ...het concentratiekamp, kinderen die vaak alleen een dierlijke drang tot zelfbehoud ontwikkelden.

Laten we even in grote lijnen nagaan hoe de kinder immigratie zich ontwikkeld heeft. De eerste groepen, die zich in Israël vestigden waren idealisten. Ze brachten hun gezin en bezittingen mee en begonnen aan de zware taak het land te ontginnen dat eens „overvloeiend van melk en honing" door tweeduizendjarig wanbeheer tot woestijn was geworden.

In de collectieve en coöperatieve nederzettingen werden scholen opgericht voor de grotere kinderen, kleuterscholen en crêches voor de kleintjes. Want ook de vrouwen moesten meehelpen aan het moeizame werk der ontginning. Hoe talrijk de problemen der pioniers ook waren, een kinderprobleem bestond er voor hen niet. Hun kinderen genoten een normale opvoeding, waaraan veel zorg werd besteed.

Tijdens de oorlog kwamen er vele kinderen binnen wier ouders in concentratiekampen zaten of reeds waren omgebracht, en die door illegale werkers uit de bezette landen gesmokkeld waren.

Talrijke Joodse kinderen zijn op deze wijze aan de dood ontsnapt en velen danken o.a. hun leven aan de Nederlander Joop Westerweel, een der medewerkers van de bekende ir Kees Boeke.

In het begin werden deze kinderen, waarvan de leeftijd varieerde van 12 tot 18 jaar, in de nederzettingen en bij families ondergebracht. Na de oorlog werd dit onmogelijk, omdat er toen honderden kinderen tegelijk uit de kampen en schuilplaatsen kwamen en opgenomen moesten worden.

De Joodse Brigade, die o.a. in Noord Afrika en bij Anzio meegestreden had, heeft zich bijzonder verdienstelijk gemaakt met het opsporen van deze vaak zielig rondzwervende kinderen.

In Israël moest men grootscheepse maatregelen treffen. En dit terwijl men onder de problemen bedolven zat en midden in de strijd om een onafhankelijk bestaan.

Kindertehuizen, scholen en niet te vergeten ziekenhuizen werden uit de grond gestampt. Velen kwamen n.l. uitgeput, verhongerd en totaal verwaarloosd aan. Sommigen hadden geen begrip meer van normale levensverhoudingen. De drang naar zelfbehoud, naar leven, had velen gemaakt tot sluwe, leugenachtige, egoistische mensjes, die in de volwassenen niet het minste vertrouwen meer hadden. Kortom: Israel stond voor het probleem van heropvoeding van duizenden jonge zwervers en het ongelooflijke geschiedde: van deze kinderen werd 95% tot normale kinderen opgevoed.

Het zijn de vrouwen van Israel geweest, die deze taak op zich genomen hebben. Ze woekerden met de middelen, die ze hadden. Nieuwe organisaties werden gesticht, de bestaande sociale instellingen moesten hun arbeidsveld uitbreiden. De W.I.Z.O. kreeg hulp van Joden uit alle landen, vooral uit Amerika, waar zelfs ook vele Christelijke afdelingen werden gesticht voor hulp in de vorm van goederen of geld. Momenteel staat Israël echter voor een bovenmenselijke taak. Niet minder dan 40.000 kinderen — voornamelijk wezen en velen sinds de laatste maanden weggetrokken uit Arabië en Europa, vooral Roemenië — zijn in Israël ondergebracht. Velen van hen zijn niet-Joden, vooral de Roemeense, waar de ouders gelukkig zijn hun kinderen aan de greep van het communisme te kunnen onttrekken. Allen moeten onder dak gebracht, heropgevoed worden tot gemeenschapsmensen, moeten vertrouwen in de mensheid en hoop op de toekomst krijgen.

Maar de stroom houdt aan.. Israël is het toevluchtsoord geworden van ouderlozen en vaderlandslozen, van vervolgden en bezitlozen, voor Joden en niet-Joden.

Het is het enige land ter wereld, waar men binnen kan komen zonder papieren en bezit. Het is het enige land dat moet betalen om de kinderen te mogen krijgen bijv. voor Roemeense kinderen moet $ 65 per hoofd worden betaald.

Maar.... het land kan de toevloed niet verwerken. Er is hopeloos gebrek aan kleding en voedsel en aan de eenvoudigste middelen om al die kinderen op te voeden en te onderwijzen, aan leiders, verpleegsters, onderwijzers, kortom aan alles. Vooral aan geld! Want met geld kan men immers vele moeilijkheden overwinnen. Vandaar de noodkreet tot de wereld: „Helpt"!

Helpt, want het gaat niet om Joden, niet om politieke daklozen, niet om slachtoffers van het communisme, niet om mensen die op de levenszee schipbreuk leden op de een of andere wijze. **Het gaat om kinderen, die nog zo bitter weinig levensvreugde gesmaakt hebben, kinderen, die toch recht hebben op een brokje geluk en op een redelijke kans in de grotemensenwereld.**

Dat het welvarende Curaçao deze noodkreet moge verstaan. Dat er velen zullen zijn, die met hun gaven het prachtige beschavingswerk willen steunen, dat Israël aan tienduizenden verwaarloosde wezen en zwervers verricht.

Een Christen

Goetzen en Jonkers heden naar de West vertrokken

Amsterdam. — Gisteren zijn staatssecretaris Goetzen en het hoofd van de West-Indische afdeling van MINUOR, de heer A. Jonkers, per K.L.M. naar Paramaribo vertrokken.

Over het doel van de reis vertelde staatssecretaris Goetzen, dat deze wegens de kabinetscrisis was uitgesteld, doch dat, nu het zo is, dat in Nederland, Suriname en de Antillen kabinetten zijn gevormd, de reis meer zin heeft en besprekingen met meer vrucht kunnen worden gevoerd. De bedoeling is in de West over diverse economische en financiële vraagstukken te spreken met de betreffende instanties.

Welvaartsplan en devaluatie

„Ik ben geen politicus, dus de besprekingen zullen zich niet op politiek terrein bewegen". De heer Goetzen zei, dat het Welvaartsplan Suriname van 40 millioen gulden was opgesteld, toen de Surinaamse gulden *f* 1,40 noteerde. Suriname maakte een werkplan, de Nederlandse gulden devalueerde en de verhouding tussen Surinaams en Nederlands geld is thans één gulden Surinaams voor twee gulden Nederlands. Het fonds werkt nu eigenlijk slechts met 20 millioen gulden, hetgeen natuurlijk spanningen geeft, en het opgestelde werkplan moet thans worden aangepast aan de nieuwe verhoudingen hierover zullen de besprekingen voornamelijk handelen.

Nickerie-plan

Het tweede doel is de verdere opzet en uitwerking van het Nickerie-polderplan. „Ik zal met de Landsregering en vertegenwoordigers van de Stichting Mechanische Landbouw contact opnemen en trachten tot een vast omlijnd plan te komen".

Van Bommelstein plan

Het derde doel, aldus staatssecretaris Goetzen, is het voeren van besprekingen over het plan-Van Bommelstein, dat in het allereerste stadium van bestudering is. Tal van onderzoekingen moeten nog worden verricht voor men tot de definitieve opstelling van het werkelijke project komt. De heer Goetzen zei, zich bewust te zijn van de bezwaren, die al deze plannen meebrengen. „Wij moeten waakzaam blijven en met al deze plannen oppassen. Suriname is een groot land met een zeer dun gezaaide bevolking en men moet bij de uitvoering van plannen als deze met bevolkingsfactoren rekening houden. Het zou niet veel geven met grote plannen te komen en de arbeidskrachten te moeten missen, die voor de uitvoering van die plannen nodig zijn. Voorts moeten wij zorgen, dat door de geldinjectie in Suriname geen inflatie ontstaat. Al deze dingen moeten diepgaand met de Landsregering worden besproken en in volkomen overleg met haar worden opgezet, omdat de Surinaamse regering in de eerste plaats verantwoordelijk is voor de plannen, die de welvaart van Suriname betreffen".

De heer Jonkers vertelde, dat voor het veertiendaagse verblijf in Suriname niet minder dan 45 punten op de agenda staan. Na het bezoek aan Suriname willen de heren Goetzen en Jonkers (alsmede de secretaresse van de heer Goetzen, mevrouw W. van Galen Last) voor een week naar Curaçao gaan voor verdere besprekingen en vandaar naar Washington voor financiële onderhandelingen in verband met de Surinaamse plannen.

Het gezelschap werd uitgeleid o.m. door minister Peters, de secretaris-generaal van MINUOR, de heer J. M. Kiveron, de vertegenwoordiger van de Nederlandse Antillen in Nederland, de heer M. P. Gorsira, en de gecommiteerde voor Surinaamse zaken, de heer mr H. L. de Vries.

Voetbalnieuws uit Holland

Nederlands Jeugdteam de meerdere van Belgie

Haags elftal klopt Oostelijk team

Brabant machteloos tegen Groningen

De jeugdinterland tussen Nederland en België, welke Zaterdagmiddag jl. tussen de propvolle N.A.C.-tribunes te Breda gespeeld werd en met 3—1 door Nederland gewonnen werd, is meer dan in één opzicht belangrijk.

Zij heeft de ongeveer 13.000 belangstellenden de zekerheid geschonken, dat het Nederlands voetbal er nog zo slecht niet voorstaat en dat er alle aanleiding is om de toekomst niet somber in te zien. Er staan jongeren klaar, die iets in hun mars hebben. In een fraaie wedstrijd toonde het Nederlands jeugdelftal zich superieur over de Belgen. Uitblinkers waren van der Kuyl (V.S.V.), Rijnvis (B.M.T.). en Vermunt (R.B.C.)

Intussen gaat de centrale training van het Nederlands Elftal door. Het ligt in de bedoeling om voor de wedstrijd Nederland — Noorwegen, die Woensdag 6 Juni te Rotterdam wordt gespeeld, nog een oefenwedstrijd te spelen. In dit verband wordt de sterke Engelse eerste divisie — club Tottenham Hotspur genoemd.

Te Den Haag was het Oostelijk Elftal (4 spelers van Enschedese Boys, vier van A.G.O.V.V., doelman Jansen en rechtsbuiten Spierenburg van N.E.C. en linksback Apsen van Hengelo) Zaterdagavond jl. op het V.U. C.-veld qua combinatie ver de meerdere van het Haagse elftal, dat op Langelaan van H.B.S. als linksbinnen na, een voorhoede van tweede klassers had opgesteld. Dat desondanks de overwinning (3—2) in Den Haag bleef was juist aan die tweede klassers te danken, die hun gemis aan techniek aanvulden met een verbeten vechtlust, waarbij Robbie Colthof van H.V.V., die Van der Vegt van H.B.S. verving, zich als uitstekend strateeg liet kennen.

Het Brabantse elftal verloor op verrassende wijze met 3—0 van Groningen. Machteloosheid was het kenmerk van de Brabantse voorhoede, die Zaterdagavond jl. in het verlichte Oosterpark te Groningen — voor 10.000 toeschouwers — tegen het Groningse elftal optrad. Zo machteloos was deze linie, dat practisch geen schoten op de Groningse doelman Roffel werden gelost. Zelfs een strafschop liet Lussenburg (N.A.C.) onbenut. Bij de rust was de stand al 2—0.

HOCKEY

Venlo en H.H.Y.C. hebben Zondag weer eens geducht gedemonstreerd, dat er tussen de hockey-kampioenen van West en Zuid enerzijds en die van Noord en Oost een niet gering krachtsverschil bestaat. Venlo zegevierde in Groningen met 0—4 en te Enschede werd de eindstand 2—8 in het voordeel van de Hagenaars.

Aanstaande Zondag gaat de bigmatch: Venlo — H.H.Y.C..

Via de P.C.J. geeft Dick van Rhijn daarvan een verkorte reportage.

De stand in de kampioenscompetitie luidt nu:

Venlo	4	4	0	0	8	15-1
H.H.Y.C.	3	3	0	0	6	17-3
Groningen	4	0	1	3	1	1-11
D.K.S.	5	0	1	4	1	3-21

Voetbalnieuws uit Engeland

Door een 3—2 zege op Engeland is Schotland Brits Voetbalkampioen geworden. Bij de Engelse ploeg moest Mannion uitvallen en speelden zij 5 kwartier met 10 man. Honderdduizend toeschouwers zagen te Londen in het Wembley-Stadion de overwinning der Schotten. En zoals talloze Schotten zeiden, hiermede wraak namen voor de terugkeer van de kroningssteen naar de Abdy van Westminster. Zo uitbundig vierden de Schotten hun overwinning, dat Scotland Yard in allerijl een schutting moest bouwen rond het beeld van Eros op Piccadilly. De rust was 1—1, maar na de rust vergrootten de Schotten door midvoor Reilly en Liddell de voorsprong tot 3—1, daarna leidde een fel offensief der Engelsen tot een goal van Finney. Daarbij bleef het.

BOKSEN.

Brüssel — De A.C.A.B., de speciale commissie uit de Europese Boks Unie, heeft de Fin Elis Ask aangewezen als candidaat voor een gevecht om de Europese titel lichtgewicht met de titelhouder, de Fransman Pierre Montane. Het gevecht zal vóór 3 Juli 1951 moeten worden gehouden.

Voorts werd de Fransman Charles Humez aangewezen als candidaat voor een titelgevecht met de Europese kampioen welter, de Engelsman Eddie Thomas. Overeenkomstig het reglement moet hier de strijd plaats vinden vóór 28 Juni 1951.

Zoals bekend, had de Nederlandse Boks Bond Giel de Roode voorgedragen als candidaat voor een gevecht om de Europese weltertitel met Thomas.

Young Carpentier, die hedenavond uit zal komen tegen Kid Walcott, het gevecht van de avond. Naast hem staat zijn vriend en manager „Stinki".

POLITIE NAM REVANCHE.

Zondag j.l. speelde een elftal van het G.O.G. een pittige wedstrijd tegen een elftal van de twee politie brigade, welke door G.O.G. met 4—1 gewonnen werd. Gisteren nam de politie revanche door G.O.G. met 2—1 te verslaan. De rust ging in met 1—0 voor de politie, Lerenveld en Meyboom zorgden voor de punten, de S.O.S. rechtsbuiten zorgde voor het tegenpunt.

TOURNOOI VOORTGEZET. UNIDOS-BASEBALL

Morgenochtend zal het Unidos baseball tournooi in het Subtstadion worden voortgezet met de wedstrijden — aanvang 10 uur — Subt tegen Lucky en Subt tegen Unidos.

CHESTERFIELD — TOURNOOI.

Een knock-out-wedstrijd zal gesueeld worden tussen „Chesterfield" en de „Douane", de tweede wedstrijd gaat tussen de „KNSM" en de „Maduro & Sons" te spelen op het SVA terrein des 's morgens om 9.30 en de tweede om 10.30 uur precies.

YOUNG CARPENTIER GEARRIVEERD.

Gisteravond is per KLM vliegtuig uit Aruba gearriveerd Young Carpentier. De voorzitter van de C.B.C., S. J. Cardoze was op het vliegveld ter verwelkoming aanwezig.

AGENDA

WEST-END: „The outriders" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 10.30 en 20.30 uur; „Bonnie Scotland" Zondag 16.30 uur; „Bruce Gentry" Zondag 18.30 uur.

CINELANDIA: „Stromboli" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 20.30; „Riders of the dusk" Zondag 18.30 uur.

ROXY: „Louisa" Zaterdag 19 en 21 uur; Zondag 20.30 uur; „Captain Blood" Zondag 10.30 uur; „Francis" Zondag 16.30 uur; „The Gunfighter" Zondag 18.30 uur.

VREDENBERG: Bokswedstrijden Zaterdag 20.30 uur.

VREDENBERG: Baseball-knockoutwedstrijden Unidosbeker: Lucky Strike — S.U.B.T. Zondag 10 uur; S.U.B.T. — Unidos Zondag 14 uur.

RIFSTADION: Knockoutwedstrijd Julianabeker Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 Zondag 15 uur.

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de havendienst worden van Zaterdag 21 April 18 uur af tot Zondag 2 April 18 uur waargenomen door de gouvernements-geneeskundige M. Berkenveld, arts, Berg Altena 49, tel. 1395.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Juliana**, Julianaplein 6, tel. 2400 en **Botica Central**, Breedestraat 45 (O.), tel. 3281.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: **Zuster Mestrom,** Marktstraat 1, tel. 1836.

CUROM.

Zaterdag: Muzikale uitzending voor de jeugd; 17.50 Voor de strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 „Hier en daar in Amerika; 20.45 „Jij en ik en de radio"; 22.00 Korte schets; 22.10 Noord Atlantica; 22.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 9.00 R.K. Kerkdienstuitzending; 10.00 Zondagmorgenmelodie; 11.00 Culturele causerie; 11.30 Protestantse Morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Emil Sauer; 13.00 Sluiting; 18.30 Voor de Katholieke Jeugd 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 Armchairmusic; 20.10 Caraibisch overzicht; 20.20 „De stem van Amerika"; 21.20 Culturele Curiosa; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Zaterdag: 19.02 Nieuws; 19.12 Intermezzo; 19.15 Rubriek voor de vrouw; 19.22 Cabaretprogramma: „Adieu wij moeten....."; 19.50 Nederlandse Kroniek; 20.05 **West-Indische Rubriek:** De Zapacara's olv. Lex Vervuurt; John Ferrier vertelt een Anansitorie in de Surinaamse taal: „Hoe Anansi uit het vreemde land ontsnapte" en Causerie door Mr E. Elias; 20.35 Dansmuziek; 20.53 Avondgebed en Sluiting.

Zondag: 19.00 Nieuws; 19.12 Artistiek Dagboek; 19.22 Het Paul Godwin sextet; 19.32 Het Concertgebouw-orkest; 20.02 Kerk en Zending; 20.27 Sportreportage; 20.58 Sluiting.

AVROS.

Zaterdag 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Maandagcent-actie; 17.15 Voor de jarigen; 18.00 Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19.01 „Hit Parade"; 19.30 Plantenpraatje; 19.45 Dansmuziek; 21.00 Sluiting.

Zondag: 7.00 Walsen; 7.30 Heilige Mis in de Kathedraal; 9.00 Bachmuziek; 9.30 Morgenwijding; 10.00 Piano Sonate van Beethoven; 10.15 Ziekenuurtje; 11.00 Lunchmuziek; 12.00 Sluiting; 15.00 Voor jarige Hindostani; 16.00 The voice of America; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 „The Lutheran hour"; 17.15 Naar bed; 17.25 Nieuwe Gramofoonplaatjes; 17.45 Voor Jarigen; 18.15 Nieuws; 19.20 R R Cabaret; 20.00 Boekbespreking; 24.15 Marsmuziek; 20.25 Piano-Jazz; 20.40 Negro Spirituals; 21.00 Weekoverzicht; 21.20 Sluiting.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit week-end kunnen wij benzine halen bij: Pelayo Jansen — Sta Rosa; Pablo Frederick — Salinja; C. Winkel & Zonen — Rio Canario; Mevr. v.d. Mark — Cas Chiquito; Ellis & Dania — Molenplein; E. M. de Jongh — Mundo Nobo; J. P. Bakhuis — Berg Altena; Dario Cardoze — Hendrikplein en De Ruyterkade Pomp — De Ruyterplein.

Telegram Afdeling:

EMMASTAD

Weekend wacht: 21 April (18.30) — 23 April (7.30) R. H. Helweg, tel. 2080; b.g.g. tel. 2400.

Personeel Afdeling:
21 en 22 April: M. B. Lansink, tel. 2351—2141, Hot. NP; b.g.g. tel. 2400—2843.

Materialen Afdeling:
21 en 22 April: J. F. Beyleveldt, Negropont 49A, tel. 2027.

Geneeskundige Dienst:
21 April (12.30) — 23 April (7.30): Dr Ansingh, tel. 2697; bij geen gehoor tel. 2409.

C.S.M.

Rederij:
21 April: H. Poot, tel. 2570.
22 April: G. de Rooy, tel. 2076—2843.

Scheepsagentschap:
21 April: 08.00 — 18.00 uur kantoor, tel. 2458—2551.

21 en 22 April: 18.00 — 08.00 uur van Leeuwen, tel. 2174.
22 en 23 April: 08.00 — 08.00 uur Allebe, tel. 2099.

Dok Afdeling:
21 en 22 April: W. J. v.d. Heydt, tel.

Bioscoop: Zaterdag: „Our very ... Zondag: „The lost tribe". Toegang 16 jaar.

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULZEN

„En wanneer uw fort onder u afgebroken wordt?"

„Dan bouw ik een nieuw."

Stellig blies De Waterman te hoog van de toren. Hij wist, dat hij machteloos was. Maar het was nu eenmaal zo gelegen in de oude tijd, dat een verantwoordelijk commandant, hetzij militair of burger, het niet licht zou wagen, een aan hem toevertrouwd fort op een blote sommatie alleen zonder slag of stoot over te geven, al was de overmacht ook nog zo groot. Het zou hem een onterende straf, subsidair de kop kunnen kosten.

De Ligondis haalde hautain de schouders op en ging naar het geïmproviseerde kamp, waar men in beweging kwam. De Moans liet zijn mortieren wat dichter bij het fort opstellen, tot op ongeveer 150 meter van het fortje. Die avond om zeven uur begon het gebom. Goed gericht, als voor een rustige artillerie-exercitie, viel er om de zoveel tijd een kogel in het fort en tegen de palissaden.

En de volgende dag ging dat door, nu met meer stukken, die uit de schepen aan land gezet waren. De Waterman, of liever zijn sergeant Schotlinder gaf met zijn kanonnetjes beleefd antwoord, maar hij verjoeg er slechts muskieten en vogels mee, geen Fransen, daar de kogels uit zijn lichte stukjes geen 100 meter ver kwamen, terwijl de vijand hem wel raken kon.

Er brak ten gevolge van een lelijke treffer brand uit in Nassau, die echter snel geblust werd. Ernstiger was, dat een burger dodelijk gewond raakte, en dat kort daarop de trouwe sergeant door een kanonskogel doodgeslagen werd. Toch nog offers in Berbice voor de zaak van de Spaanse troon. Maar Steven de Waterman capituleerde nog niet.

De volgende morgen keek hij bedrukt, toen hij tot ontdekking kwam, dat de vijand des nachts de niet makkelijke weg achterom het fort gevonden had. Verraderswerk van François Tirol, de uit Berbice gedeserteerde Zwitser. Nu lag het fort aan alle kanten open voor de Franse mortieren.

En de bommen vielen. Honderd bommen in zo'n houten geval is veel. Reden, waarom de mannen-broeders binnen Nassau elkanders eens aankeken en zeiden: „Wordt het geen tijd om de chamade te slaan?"

Toen de (welgeteld) 128ste kanonskogel pal boven het fort terechtkwam, gaf De Waterman het teken, op de trom te slaan. Dat was het verzoek om wapenstilstand. Pal daarop had hij er spijt van. Dat is zo met iedere commandeur, die het hart op de rechte plaats heeft. Hij is liever dood.

Majoor De Marcillac kwam het fortje binnen. Drie burgers, van wie één een mondje Frans parlde, ontvingen hem in een soort prieel. De Waterman wilde er niet bij zijn. Misschien benijdde hij de Zeeuw de sergeant wel, die nergens meer weet van had.

De Marcillac begon luchthartig en familiaar: „Dat is uw geluk maar, mijne heren, er mee op te houden."

„Waarom?"

„Nu ja, dat heeft u toch opgemerkt. We raken u, waar wij willen. U nam een verstandig besluit. Vier dagen is lang genoeg geweest. Ons geduld was op. Maar ik ben hier gekomen om u te zeggen, dat onze bevelhebber, baron De Moans, hier wenst te komen om uw commandant persoonlijk te spreken. Op andere wijze wenst hij niet tot een accoord te komen."

Na ruggespraak met De Waterman stemde deze toe in het onderhoud. Maar toen mijnheer de baron De Moans de la Grasse, puffend en zwetend in de gloeiende morgenzon, het fort binnenkwam, had hij De Marcillac met een heel stel ruige flibustiers chter zich!

Daarover wond de reeds opgewonden Zeeuw zich verschrikkelijk op en riep: „Dat is geen afspraak! Dat is geen manier van doen! Wat moet dat hier met zoveel volk! Dat neem ik niet! Ik gaf u toestemming hier te komen, omdat u mij wilde spreken. En u—"

„Doe niet zo moedig," merkte De Marcillac spottend op, „nu u ons kanon niet meer hoort."

Maar De Moans maakte aan het bekvechten een eind door scherp te zeggen: „Mijnheer, wat mij betreft, ik zal heel content rechtsomkeer maken naar mijn kwartier en het bombardement hervatten, tot ik nog eens een chamade hoor slaan."

De Waterman, bewust van zijn machteloze, hopeloze positie, vroeg: „Wat wilt u van me?"

Toen kwam er een antwoord, dat hij allerminst verwacht, maar door zijn vinnig dispuut met De Ligondis uitgelokt had.

„Dat u uw vlag neerhaalt om plaats te maken voor de mijne. de Franse."

De prinsenvlag neerhalen. Wat was dus de overgave der kolonie. Zulk een vernederende eis had zelfs de kaper van Nantes nog nooit gesteld. Hij veroverde geen vijandelijk gebied. Hij brandschatte het, wat trouwens zijn opdracht was. En nu dit, de vlag neer Neen, dat kon niet de bedoeling van deze aanslag met flibustiers zijn Het was de revanche van een beledigde Franse edelman.

Verbijsterd vroeg de Zeeuw: „Waarom moet ik mijn vlag neerhalen?"

„Omdat de mijne niet naast de uwe kan waaien. Ze verdragen elkaar niet."

En als ik dat niet doe?"

„Dan beginnen we opnieuw."

Het mes op de keel. Het was genoeg voor die dag. De Zeeuw was niet in staat op dat ogenblik het gesprek voort te zetten, of wenste het niet. Hij zou trouwens in zulk een ernstige zaak niet alleen mogen beslissen, maar overleg moeten plegen met de vier leden van de raad der kolonie. De Moans begreep dat, gaf een dag respijt en ging naar zijn kamp terug.

De overwegingen van de fortraad in Berbice waren dezelfde als die in Suriname. Men was er van overtuigd, dat het niet om de overgave der kolonie te doen was. Anders zou de eerste ordonnans immers geen brandschatting gevraagd hebben. Wie een kolonie wilde bezetten, dreigde niet met verwoesting en plundering.

Men kon nog langer tegenstand bieden en een stormloop afwachten, maar het einde was niet twijfelachtig. Daarom besloot men, zo goedkoop mogelijk van de schuimers af te komen, door gewiekste onderhandelingen over de losprijs, en de vlagvernedering als een tijdelijk opbergen van het doek te beschouwen. De volgende morgen was het fort zonder vlag.

De Moans verscheen opnieuw. De onderhandelingen begonnen. Eis: zes ton goud!

Hiervan schrokken de Zeeuwen niet eens. Ze konden ...lijk hun ernst bewaren.

„Is het u bekend, wat ... kolonie jaarlijks opbrengt? ... zijn best ƒ 100.000.—. Mee... minder. Hier zijn onze boek...

„Niet nodig. Daar stel ... geen belang in."

„Mijnheer, u komt pas ... Suriname. Dat is de oorzaak ... uw vergissing. Al stroopt ... Berbice af langs de hele ri... alle plantages van het oerw... tot de zee; al haalt u alle hui... leeg, tot de laatste stoel en ... laatste spijker voor een suik... vat, dan heeft u nog geen ... bij elkaar. Willen wij met ... commissarissen rondgaan? Ro... ler aanbod dan een rond... om u te overtuigen, kunnen ... toch moeilijk doen."

Pingelen, pingelen, pingel... En zweten. En vuisten op ... maar van Zeeuwse zijde met ... koel hoofd. Lager dan ƒ 300... ging De Moans echter niet. ... zou zich voor Cassard gene... Hij wilde ook weleens wat go... aan zijn minister rapporter...

„Ik heb het niet. Ik heb ... niet," hield Steven de Wat... man met Walcherense kopp... heid vol.

„Dan geeft u mij maar ... het ontbrekende een wissel..."

„Op wie?"